

En kapacitetsmekanism för elmarknaden (KN2024/00779)

Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet har genom remiss anmodats att yttra sig i rubricerat ärende. Fakultetsnämnden får härmed lämna följande synpunkter.

Sammanfattning

Juridiska fakultetsnämnden delar promemorians bedömning att det bör finnas en kapacitetsmekanism i Sverige även efter den 15 mars 2025 och har inga synpunkter på förslaget gällande finansieringsform. Fakultetsnämnden efterfrågar dock en tydligare motivering av valet av finansieringsform och avråder dessutom från den lagstiftningsteknik som använts i författningsförslaget 2 §.

Juridiska fakultetsnämndens synpunkter

Övergripande

Juridiska fakultetsnämnden delar promemorians bedömning att det bör finnas en kapacitetsmekanism i Sverige även efter den 15 mars 2025. Kapacitetsmekanismen bör enligt nämndens uppfattning vara en strategisk reserv. Alternativet marknadsomfattande kapacitetsmekanism anser nämnden vara förknippat med alltför stora osäkerheter.

Finansiering av kapacitetsmekanismen

Juridiska fakultetsnämnden har inga synpunkter på valet av finansieringsform, men vill anmärka att påståendet, att modellen med en särskild avgift för de balansansvariga har bäst förutsättningar att fungera styrande (promemorian s. 16), egentligen inte beläggs på något sätt. Frågan är om det finns anledning att ändra på rådande ordning, det vill säga om kapacitetsmekanismen framöver ska finansieras på något *annat* sätt än genom en särskild avgift för de balansansvariga. Promemorian, som konstaterar att den nuvarande finansieringen ”fungerar väl” (s. 15), kunde enligt fakultetsnämndens uppfattning ha gjort mer för att i sin

analys ge substans åt de alternativa finansieringsmöjligheterna, för att på så sätt åstadkomma en verklig jämförelse.

Innebörden av ord och uttryck i författningsförslaget

Enligt den föreslagna lagens 2 § har ord och uttryck som används i lagen samma innebörd som i ellagen (1997:857). Den redundanta författningskommentaren ger samma besked. Juridiska fakultetsnämnden vill framhålla att denna vanligt förekommande lagstiftningsteknik är problematisk. Den som följer hänvisningen till ellagen finner där i 4 § föreskriften att i ellagen förekommande ord och uttryck har samma betydelse som i elsäkerhetslagen (2016:732). Även i andra författningstexter på området föreskrivs att innebörden överensstämmer med ellagens (se t.ex. 2 § 2 st. lagen (2021:311) om särskilt investeringsutrymme för elnätsverksamhet), dvs. med elsäkerhetslagens. Emellertid har naturligtvis inte alla ord i alla dessa författningstexter samma innebörd. I varje givet fall är innebörden en funktion av sammanhanget. Innebörd kan inte dikteras. Ett enskilt ord i en lagtext läses som bekant i ljuset av den aktuella paragrafens lydelse, lagtextens systematik osv. Att direkt föreskriva att innebörden är konstant, oavsett i vilken text ett uttryck förekommer, åstadkommer ingenting. Fogas ytterligare en författning till elmarknadslagstiftningen förändras det konkreta underlaget för varje bedömning av innebörden i den elmarknadsrättsliga terminologin, om än aldrig så lite. Lagstiftaren kan förse termer med definitioner, men har ingen absolut kontroll över hur definitionerna i sin tur kommer att tolkas. Vad den här diskuterade lagstiftningstekniken syftar till att åstadkomma är dock rimligen en hänvisning till vissa specifika definitioner, inte att kontrafaktiskt postulera total innebördslig överensstämmelse de aktuella författningstexterna emellan. Juridiska fakultetsnämnden anser att det vore tydligare att hänvisa till de definitioner det gäller.

Förslag till yttrande i detta ärende har upprättats av professor Joel Samuelsson. Yttrandet har på delegation avgivits av juridiska fakultetens dekanus, professor Anna Singer.

Anna Singer